2026/2467

2026.11.6.

A BIZOTTSÁG (EU) 2026/2467 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE

(2026. november 5.)

a tüzelőanyagok végső fogyasztóinak nyújtott pénzügyi kompenzációról és a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv IVa. fejezetének hatálya alá nem tartozó kibocsátásokra vonatkozóan visszaadott kibocsátási egységekről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Unión belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2003. október 13-i 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ([1]) és különösen annak 30f. cikke (5) bekezdésére,

mivel:

(1) Az (EU) 2018/2066 bizottsági végrehajtási rendelet ([2]) részletes szabályokat állapít meg a 2003/87/EK irányelv IVa. fejezetének hatálya alá tartozó tevékenységek során szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag-mennyiségek részarányának előzetes meghatározására, és ezáltal annak elkerülésére, hogy az említett fejezet hatálya alá nem tartozó kibocsátásokra vonatkozóan kibocsátási egységek kerüljenek visszaadásra. Előfordulhat azonban, hogy nem mindig lehet minden esetben helyesen azonosítani a végső fogyasztók kategóriáját, különösen akkor, ha nincs közvetlen ellátási kapcsolat a szabályozott jogalany és a végső fogyasztó között. Következésképpen előfordulhat, hogy az említett irányelv IVa. fejezetének hatálya alá nem tartozó kibocsátásokra vonatkozó kibocsátási egységek kerülnek visszaadásra, és a szén-dioxid-kibocsátási költségek az említett fejezet hatálya alá nem tartozó tevékenységből származó kibocsátások tekintetében a végső fogyasztókra hárulnak át.

(2) Az olyan helyzetek kezelése érdekében, amikor a 2003/87/EK irányelv IVa. fejezetének hatálya alá nem tartozó kibocsátások esetében nem kerülhető el a kibocsátási egységek kettős elszámolása vagy visszaadása, az említett irányelvvel összhangban szabályokat kell megállapítani a tüzelőanyagok végső fogyasztóinak számára a tagállamok által nyújtandó pénzügyi kompenzációra vonatkozóan. Szabályokat kell továbbá elfogadni az említett irányelv IVa. fejezete alapján az említett fejezet hatálya alá nem tartozó kibocsátásokra vonatkozóan visszaadott kibocsátási egységek uniós szintű mennyiségének kiigazítása céljából történő adatszolgáltatásra vonatkozóan is.

(3) Azon kibocsátási egységek mennyisége, amelyek tekintetében a tagállamok nullánál nagyobb mértékű pénzügyi kompenzációt nyújtanak, több okból is valószínűleg alacsonyabb lesz, mint a 2003/87/EK irányelv IVa. fejezetének hatálya alá nem tartozó kibocsátásokra vonatkozóan visszaadott kibocsátási egységek teljes száma. Először is, előfordulhat, hogy a tagállamok nem nyújtanak nullánál nagyobb mértékű kompenzációt valamennyi végső fogyasztó számára az említett irányelv IVa. fejezetének hatályán kívül eső tevékenységekből származó kibocsátásokért. Másodszor, a pénzügyi kompenzáció nyújtása során a tagállamok az adminisztratív terhek korlátozása érdekében megállapíthatnak olyan küszöbértékeket, amelyek alatt nem nyújtanak nullánál nagyobb mértékű kompenzációt. Harmadszor, előfordulhat, hogy egyes végső fogyasztók nem igénylik azt a kompenzációt, amelyet megkaphatnának. Negyedszer, előfordulhat, hogy a tagállamok nem rendelkeznek információval azon esetekről, amikor a szabályozott jogalanyok az említett irányelv IVa. fejezetének hatálya alá nem tartozó végső felhasználásokból származó kibocsátásokra vonatkozóan adtak vissza kibocsátási egységeket.

(4) Amennyiben egy tagállam a 2003/87/EK irányelv 30j. cikkével összhangban kiterjesztette a kibocsátáskereskedelem alkalmazási körét egy, a szóban forgó irányelv III. mellékletében nem említett tevékenységre, ez jelentősen csökkentheti az említett irányelv IVa. fejezetének hatálya alá nem tartozó kibocsátásokra vonatkozóan visszaadott kibocsátási egységek mennyiségét. Ebben az esetben az adott tagállam által a nullánál nagyobb mértékben kompenzált kibocsátási egységek mennyisége tekintendő a legmegbízhatóbb becslésnek az említett irányelv IVa. fejezetének hatálya alá nem tartozó kibocsátásokra vonatkozóan visszaadott kibocsátási egységek mennyiségének tekintetében.

([1]) HL L 275., 2003.10.25., 32. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2003/87/oj.

([2]) A Bizottság (EU) 2018/2066 végrehajtási rendelete (2018. december 19.) az üvegházhatású gázok kibocsátásának a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek megfelelő nyomon követéséről és jelentéséről, valamint a 601/2012/EU bizottsági rendelet módosításáról (HL L 334., 2018.12.31., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2018/2066/oj).

(5) Amennyiben egy tagállam nem terjesztette ki a kibocsátáskereskedelem alkalmazási körét a 2003/87/EK irányelv III. mellékletében nem említett tevékenységre, az említett irányelv IVa. fejezetének hatálya alá nem tartozó kibocsátásokra vonatkozóan visszaadott kibocsátási egységek teljes száma, amely megfelel a tagállamok által bármely szinten – beleértve a nullát is – ellentételezett kibocsátási egységek teljes mennyiségének, az említett irányelv IVa. fejezete szerint bejelentett hitelesített kibocsátások és az említett irányelv IVa. fejezetének hatálya alá tartozó tevékenységnek megfelelő és a tagállamok (EU) 2018/1999 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([3]) szerinti nemzeti üvegházhatásúgáz-jegyzékeiben bejelentett szén-dioxid-kibocsátások különbségeként becsülhető meg legjobban.

(6) A 2003/87/EK irányelv 30c. cikkének (3) bekezdése értelmében az említett irányelv IVa. fejezete alapján kiadott kibocsátási egységek egész Unióra kiterjedő mennyiségét 2029-től kezdődően minden évben ki kell igazítani az említett fejezet hatálya alá nem tartozó kibocsátásokra vonatkozóan visszaadott kibocsátási egységek tekintetében.

(7) Ebből következik, hogy a tagállamoknak évente jelentést kell tenniük a Bizottságnak a IVa. fejezet hatálya alá nem tartozó kibocsátásokra vonatkozóan visszaadott kibocsátási egységek uniós szintű mennyiségének meghatározása érdekében.

(8) A 2003/87/EK irányelv 30f. cikkével összhangban a tagállamok pénzügyi kompenzációt nyújthatnak a tüzelőanyagok végső fogyasztóinak azokban az esetekben, amikor nem lehetett elkerülni az említett irányelv IVa. fejezetének hatálya alá nem tartozó kibocsátásokra vonatkozó kibocsátási egységek visszaadását. A kibocsátáskereskedelmi rendszer környezeti integritásának az említett irányelv IVa. fejezetében előírtak szerinti biztosítása érdekében az ilyen kompenzációnak arányosnak és megkülönböztetésmentesnek kell lennie, és szorosan kell kapcsolódnia a felmerült szén-dioxid-kibocsátási költségekhez. A tagállamok által annak biztosítására alkalmazott módszereknek, hogy a pénzügyi kompenzációra jogosult végső fogyasztóknál a kettős elszámolás vagy a nem szándékos lefedettség miatt szén-dioxid-kibocsátási költségek merüljenek fel, magukban kell foglalniuk annak ellenőrzését, hogy az érintett szabályozott jogalanyok a jóváhagyott nyomonkövetési terveikben az alkalmazási körre vonatkozóan 1-es alapértelmezett tényezőt alkalmaznak-e, valamint annak az (EU) 2018/2066 végrehajtási rendelet 75 l. cikkének (6) bekezdésében meghatározottak szerinti előírását, hogy bizonyos tüzelőanyag-áramok esetében az alkalmazási körre vonatkozó alapértelmezett tényező értéke 1 legyen, illetve bizonyítékok kérését a végső fogyasztóktól.

(9) A tagállamok számára rugalmasságot kell biztosítani a kompenzálandó szén-dioxid-kibocsátás mennyiségének meghatározására használt módszer tekintetében, hogy azt a szóban forgó tevékenységhez és a jogosult végső fogyasztók típusához igazíthassák, és korlátozhassák az adminisztratív terheket, mindamellett, hogy a módszernek a szén-dioxid-kibocsátás megbízható becslését kell eredményeznie.

(10) A tagállamoknak meg kell határozniuk, hogy mely időszakra nyújtható pénzügyi kompenzáció, annak érdekében, hogy az igazodjon a szóban forgó tevékenységhez és a végső fogyasztók típusához. Az említett támogatható időszak lehet havi, negyedéves vagy féléves, de tartama nem haladhatja meg az egy naptári évet annak érdekében, hogy összhangban maradjon az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer éves ciklusával, és korlátozza a 2003/87/EK irányelv IVa. fejezetének hatálya alá nem tartozó tevékenységek végső fogyasztóira nehezedő terheket.

(11) A 2003/87/EK irányelv 30f. cikkének (5) bekezdésével összhangban a tüzelőanyagok végső fogyasztói számára nyújtott pénzügyi kompenzáció kiszámításának alapja a kibocsátási egységeknek az adott jelentési évben rendezett árveréseken érvényes átlagára. A kompenzáció meghatározásához használt szén-dioxid-ár a tagállam által meghatározott támogatható időszakban a végső fogyasztók által vásárolt tüzelőanyag átlagos árával egyezik meg. Ez azt jelenti, hogy a tagállamoknak azon időszak átlagos szén-dioxid-árát kell használniuk, amelynek tekintetében lehetővé teszik a végső fogyasztók számára, hogy kompenzációt igényeljenek, például havi, negyedéves vagy éves alapon.

(12) A 2003/87/EK irányelv IVa. fejezetének hatálya alá nem tartozó tevékenységekben részt vevő végső fogyasztók terheinek korlátozása érdekében a pénzügyi kompenzációt a támogatható időszak évét követő naptári éven belül kell nyújtani.

([3]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1999 rendelete (2018. december 11.) az energiaunió és az éghajlat-politika irányításáról, valamint a 663/2009/EK és a 715/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 94/22/EK, a 98/70/EK, a 2009/31/EK a 2009/73/EK, a 2010/31/EU, a 2012/27/EU és a 2013/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2009/119/EK és az (EU) 2015/652 tanácsi irányelv módosításáról, továbbá az 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 328., 2018.12.21., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1999/oj).

(13) Ahhoz, hogy a Bizottság nyomon követhesse a 2003/87/EK irányelv 30f. cikke (5) bekezdésének és e végrehajtási rendeletnek az alkalmazását, a tagállamoknak évente jelentést kell tenniük az általuk nyújtott pénzügyi kompenzációról.

(14) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak az Éghajlatváltozási Bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „végső fogyasztó”: a pénzügyi kompenzációval kapcsolatosan bármely olyan természetes vagy jogi személy, aki vagy amely a 2003/87/EK irányelv 3. cikkének af) pontjában meghatározott üzemanyag vagy tüzelőanyag végső felhasználója az említett irányelv IVa. fejezetének hatálya alá nem tartozó tevékenység tekintetében;

2. „kettős elszámolás”: a kibocsátási egységek szabályozott jogalanyok által történő visszaadása, a tüzelőanyagoknak a szóban forgó irányelv I. mellékletében említett tevékenységekben való felhasználás céljából történő szabad forgalomba bocsátása céljából;

3. „nem szándékos lefedettség”: a kibocsátási egységek szabályozott jogalanyok által történő visszaadása olyan tüzelőanyagok szabad forgalomba bocsátása céljából, amelyeket a 2003/87/EK irányelv I. és III. mellékletében nem említett tevékenységek során használnak fel, és amelyek nem tartoznak az említett irányelv 30j. cikke szerinti egyoldalú kiterjesztés hatálya alá;

4. „pénzügyi kompenzáció”: a végső fogyasztó által a 2003/87/EK irányelv IVa. fejezete alapján kiadott és kettős elszámolás vagy nem szándékos lefedettség esetén visszaadott kibocsátási egységekkel kapcsolatban felmerült szén-dioxid-költségek bármely szinten – beleértve a nulla szintet is – történő ellentételezése;

5. „támogatható időszak”: az az időszak, amikor a 2003/87/EK irányelv 3. cikkének af) pontjában meghatározott üzemanyagot vagy tüzelőanyagot megvásárolták, és amelyre vonatkozóan a végső fogyasztó a tagállam által meghatározott alkalmazási gyakoriság alapján kompenzációt kérhet, vagy a 2003/87/EK irányelv I. mellékletében említett tevékenység esetében az az időszak, amikor az üzemanyagot vagy tüzelőanyagot felhasználták.

2. cikk

A nullánál nagyobb mértékű pénzügyi kompenzációra vonatkozó szabályok

(1) A nullánál nagyobb mértékű pénzügyi kompenzációra való jogosultság feltétele, hogy a végső fogyasztó szén-dioxid-költségei kettős elszámolásból vagy nem szándékos lefedettségből származzanak.

(2) A pénzügyi kompenzáció meghatározásához használt módszernek a végső fogyasztók által generált, felszámított szén-dioxid-kibocsátás megbízható becslésén kell alapulnia.

(3) A pénzügyi kompenzációval kapcsolatban alkalmazandó tonnánkénti szén-dioxid-ár a 2003/87/EK irányelv 10. cikkének (4) bekezdése alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal összhangban az említett irányelv IVa. fejezete alapján kiadott kibocsátási egységek tekintetében a támogatható időszakban lebonyolított árverések árának átlaga.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi kompenzáció objektív, megkülönböztetésmentes és átlátható kritériumokon alapuljon, és hogy az ugyanabban az ágazatban és azonos ténybeli helyzetben működő végső fogyasztók azonos feltételek mellett részesüljenek pénzügyi kompenzációban.

(5) A pénzügyi kompenzációval kapcsolatban a támogatható időszak nem haladhatja meg az egy naptári évet.

(6) Amennyiben egy végső fogyasztó pénzügyi kompenzációra jogosult, a szóban forgó kompenzációt a támogatható időszak évét követő naptári éven belül meg kell kapnia.

3. cikk

A pénzügyi kompenzációval kapcsolatos jelentéstétel

A tagállamok az I. mellékletben megadott mintának megfelelően a pénzügyi kompenzációval kapcsolatos információkat tartalmazó éves jelentéseket nyújtanak be a Bizottsághoz. Az éves jelentéseket a pénzügyi kompenzáció nyújtását követő év június 30-áig nyújtják be a Bizottsághoz.

4. cikk

A 2003/87/EK irányelv IVa. fejezetének hatálya alá nem tartozó kibocsátásokra vonatkozóan visszaadott kibocsátási egységek mennyisége

(1) Amennyiben egy tagállam nem terjesztette ki a kibocsátáskereskedelem alkalmazási körét a 2003/87/EK irányelv III. mellékletében nem említett valamely tevékenységre, a 2003/87/EK irányelv IVa. fejezetének hatálya alá nem tartozó kibocsátásokra vonatkozóan a szóban forgó tagállamban visszaadott kibocsátási egységek éves mennyiségét, amely megfelel a bármely szinten – beleértve a nullát is – ellentételezett kibocsátási egységek teljes mennyiségének, az említett irányelv 30f. cikkének (2) bekezdése szerint bejelentett hitelesített kibocsátások és a 2003/87/EK irányelv III. mellékletében említett tevékenységnek megfelelő és az (EU) 2018/1999 rendelet 26. cikke szerinti kibocsátási jelentés alapján kell megadni.

(2) 2030-tól kezdődően a tagállamok minden év június 30-ig bejelentik a Bizottságnak a 2003/87/EK irányelv IVa. fejezetének hatálya alá tartozó tevékenységnek megfelelő szén-dioxid-kibocsátás kiszámításához szükséges kibocsátási adatokat a II. mellékletben szereplő mintának megfelelően, a 2028-ra vonatkozó adatokkal kezdve.

Az első albekezdésben említett kibocsátási adatok benyújtásához a tagállamok a Bizottság által biztosított módszertani iránymutatásokat és elektronikus formanyomtatványokat vagy egyedi fájlformátumokat használják.

Amennyiben az első albekezdésben említett határidőig nem elérhető vagy nem teljes az éves jelentés, az adott jelentéshez tartozó kibocsátási egységek mennyiségét a Bizottság által nyújtott módszertani iránymutatás alapján kell meghatározni.

(3) Az a tagállam, amely az említett irányelv 30j. cikke alapján egyoldalúan kiterjesztette a 2003/87/EK irányelv III. mellékletében említett valamely tevékenységet, mentesül az e cikk (2) bekezdésében meghatározott kötelezettség alól, feltéve, hogy:

a) az adott tagállamban az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer hatálya alá tartozó, a 2003/87/EK irányelv 30j. cikke szerinti kiegészítő tevékenységből származó 2016., 2017. és 2018. évi átlagos kibocsátás legalább az 1A4c forráskategória-kód alá tartozó, ugyanezen évekre vonatkozó nemzeti szén-dioxid-kibocsátással egyenértékű mennyiséget képvisel;

b) a szóban forgó tagállam olyan intézkedést vezetett be és tart fenn, amely a kettős elszámolásért nullánál nagyobb mértékű pénzügyi kompenzációt nyújt. Az első albekezdésben említett mentesség az egyoldalú kiterjesztés jóváhagyását követő évekre vonatkozó adatszolgáltatásra alkalmazandó.

A tevékenység első albekezdés szerinti egyoldalú kiterjesztése, valamint az a) és b) pontban foglalt feltételek teljesülése esetén a 2003/87/EK irányelv IVa. fejezetének hatálya alá nem tartozó kibocsátásokra vonatkozóan visszaadott kibocsátási egységek éves mennyiségét azon kibocsátási egységek teljes mennyisége alapján kell meghatározni, amelyek tekintetében a szóban forgó tagállam nullánál nagyobb mértékű pénzügyi kompenzációt nyújtott és az e rendelet 3. cikke alapján bejelentett.

(4) Az a tagállam, amely az említett irányelv 30j. cikke alapján egyoldalúan kiterjesztette a 2003/87/EK irányelv III. mellékletében említett valamely tevékenységet, mentesül az e cikk (2) bekezdésében meghatározott kötelezettség alól. Ez a mentesség az egyoldalú kiterjesztés jóváhagyását követő évekre vonatkozó adatszolgáltatásra alkalmazandó, feltéve, hogy:

a) az adott tagállamban az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer hatálya alá tartozó, a 2003/87/EK irányelv 30j. cikke szerinti kiegészítő tevékenység nem foglalja magában az 1A4c forráskategória-kód alá tartozó mezőgazdasági tevékenységeket;

b) a szóban forgó tagállam az (EU) 2018/2066 végrehajtási rendelet 75 l. cikkének (6) bekezdése értelmében az alkalmazási körre vonatkozóan 1-es alapértelmezett tényezőt ír elő az 1A4c forráskategória-kód alá tartozó, mezőgazdasági tevékenységek során felhasznált valamennyi tüzelőanyag-áram tekintetében;

c) a szóban forgó tagállam olyan intézkedést vezetett be és tart fenn, amely a kettős elszámolásért nullánál nagyobb mértékű pénzügyi kompenzációt nyújt.

A tevékenység első albekezdés szerinti egyoldalú kiterjesztése, valamint az a), b) és c) pontban foglalt feltételek teljesülése esetén a 2003/87/EK irányelv IVa. fejezetének hatálya alá nem tartozó kibocsátások tekintetében visszaadott kibocsátási egységek éves mennyiségét i. az 1A4c forráskategória-kód alá nem tartozó tevékenységből származó, nullánál nagyobb mértékű pénzügyi kompenzációban részesült és az e rendelet 3. cikke alapján bejelentett kibocsátások teljes mennyisége, valamint ii. az (EU) 2018/1999 rendelet szerinti nemzeti üvegházhatásúgáz-jegyzékben az adott évre vonatkozóan az 1A4c forráskategória-kód alatt bejelentett szén-dioxid-kibocsátás mennyisége alapján kell meghatározni.

5. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2026. november 5-én.

a Bizottság részéről
az elnök
Ursula VON DER LEYEN

I. MELLÉKLET

A PÉNZÜGYI KOMPENZÁCIÓRA VONATKOZÓ INFORMÁCIÓK

A 3. cikkben említett jelentésben feltüntetendő adatok:

1. a pénzügyi kompenzációs intézkedés neve;
2. a pénzügyi kompenzációs intézkedés kezdőnapja;
3. a pénzügyi kompenzációs intézkedés hatálya alá tartozó tevékenység, beleértve a megfelelő általános jelentési formanyomtatvány (CRF) forráskategória-kódját (az Éghajlatváltozási Kormányközi Testületnek (IPCC) az üvegházhatást okozó gázok nemzeti jegyzékeire vonatkozó 2006. évi iránymutatásaiban meghatározottak szerint);
4. az intézkedés kialakításával kapcsolatos információk;
   a) a felelős illetékes hatóság;
   b) a kompenzációra való jogosultság minimális küszöbértéke(i);
   c) a támogatható időszak és a kérelem benyújtásának határideje;
   d) a szén-dioxid-kibocsátás meghatározásához használt módszer leírása;
   e) a kibocsátási egységeknek az egyes támogatható időszakokra vonatkozó pénzügyi kompenzáció kiszámításához használt átlagára;
5. a tüzelőanyag azon végső fogyasztóinak száma, akik vagy amelyek az előző év során pénzügyi kompenzációban részesültek az intézkedés keretében;
6. az előző év során nullánál magasabb szintű pénzügyi kompenzációban részesült szén-dioxid-kibocsátások egyenértékű mennyisége;
7. az intézkedés keretében az előző évben nyújtott pénzügyi kompenzáció teljes összege.

II. MELLÉKLET

A 2003/87/EK IRÁNYELV IVa. FEJEZETÉBEN EMLÍTETT TEVÉKENYSÉGEKNEK MEGFELELŐ KIBOCSÁTÁSI ADATOK

A 4. cikkben említett jelentésben feltüntetendő adatok:

1. a 2003/87/EK irányelv I. mellékletének hatálya alá tartozó tevékenységekből származó, hitelesített éves tüzelőanyag-kibocsátások, amelyek olyan, az általános jelentési formanyomtatvány (CRF) szerinti kibocsátásforrás-kategóriákból származnak, amelyek nem tartoznak az említett irányelv III. mellékletének hatálya alá, beleértve az említett irányelv I. mellékletének hatálya alá tartozó tevékenységek által generált és az 1B, 1C, 1A3e(i) és 1A4c CRF szerinti forráskategória-kódok használatával rögzített kibocsátásokat is;
2. a CRF szerinti 2A, 2B és 2C forráskategóriába tartozó, a 2003/87/EK irányelv I. mellékletében meghatározott tevékenységeken kívül keletkezett éves technológiai szén-dioxid-kibocsátás;
3. a CRF szerinti 1A1, 1A2, 1A3b, 1A4a és 1A4b forráskategóriába tartozó, a 2003/87/EK irányelv I. mellékletében meghatározott tevékenységeken kívüli, tőzeg égetéséből származó éves szén-dioxid-kibocsátás;
4. a települési és veszélyes hulladéknak a 2003/87/EK irányelv III. mellékletében meghatározott tevékenység során végzett égetéséből származó éves szén-dioxid-kibocsátás;
5. a 2003/87/EK irányelv 27. cikke szerinti egyenértékű intézkedések hatálya alá tartozó létesítményekben történő tüzelőanyag-égetésből származó éves szén-dioxid-kibocsátás;
6. a mezőgazdasági járművek burkolt utakon történő használata során keletkező tüzelőanyag-égetésből származó, a CRF szerinti 1A3b forráskategória alatt bejelentett éves szén-dioxid-kibocsátás;
7. az érintett tagállam által a 2003/87/EK irányelv 30j. cikke szerint kiterjesztett tevékenység során keletkező tüzelőanyag-égetésből származó éves szén-dioxid-kibocsátás;
8. bármely egyéb, a CRF szerinti 1A1, 1A2, 1A3b, 1A4a és 1A4b forráskategóriában bejelentett éves szén-dioxid-kibocsátás, amely nem tartozik a 2003/87/EK irányelv IVa. fejezetének hatálya alá és nem tartozik az 1–7. pont hatálya alá.

A CRF szerinti forráskategória-kódokat az üvegházhatást okozó gázok nemzeti jegyzékeire vonatkozó 2006. évi IPCC-iránymutatások határozzák meg.